

~~17~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

V-1

SIGNAT. MDCCCXXIII.

ELEGIA

IN

FVNERE

*VIRI SVMMÆ REVERENDI MAGNIFICI
EXCELLENTISSIMI AMPLISSIMI*

**DOM. CASPARIS
LOESCHERI**

**SVPERINTENDENTIS PER CIRCVLVM
ELECTORALEM SAXONIAE GENERALIS PRO
FESSORIS P SCRIPTVRARVM S IN ACADEMIA VITEM
BERGENSI ET SENATVS ECCLESIASTICI QVI IBIDEM
VIGET ASSESSORIS GRAVISSIMI CELEBRA
TISSIMIQVE**

AD

**AMPLISSIMAM MAGNI PARENTIS FAMILIAM
NVNG LVCTV ET DESIDERIO ILLIVS
PENE OPPRESSAM**

SCRIPTA

A

CHRISTOPH. FRIDERICO AYRMANNO

FACVLTV PHILOS ASSESS

A. R. G. cl. b. CC XVIII

VITEMBERGAE, LITERIS CHRISTIANI SCHROEDERI, ACAD. TYP

R Eligio pietasque tuum post funera nomen
Augebunt, nec te fama perire finet:
Quin etiam ereptum terris, coeloque repositum,
Viuere sublimem te super astra refert.

Hic uirtutis honos, haec doctae praemia mentis,
Illa uenit sancto gloria ab eloquio.

Sat mihi magna feget laudis nascencia praebet
Carmina, quae celebrem te, Venerande Senex.

Verba nec ausuro magnum mihi magnus Apollo,
Musa nec heroas dicere docta, neget.

Me dolor, et lachrymans orbis mellioris imago,
Et querulae uoces, magna sonare uerant.

Tempus erat, quo clausa sopor mihi limina pulsans,
Heu nimium duras constitit ante fores.

Cuncta dabant requiem, mihi uentus et aura faebat,
Vnius et somni cura relicta fuit:

Cum nouus ad tacitas accedit, nuncius aedes,
Et sequitur uersi cardinis ore sonum.

Tunc uacas somno, lachrymis nec turgida torques
Lumina, nec toto pectore acerba gemis?

Heu nostri columen templi, quo magna refedit
Moles, a casu uix modo tuta, cadit.

Sicilicet eximium decus et uenerabile, Praeful
Vrbis, diuinae certa columna rei,

Pallidus adsueta ad sidera tendere palmas
Desinit, atque humeros sternere utrique polo.

Ora silent, modo melliflua resonantia suada,
Alternaque oculos nox premit orba die.

Dixit, et abrupto solum sermone reliquit,
Attonitum, longas uoce trahente moras.

Multa ubi iam tacite uoluendo, multa uicissim
Questus eram, somnus deficit ante domum.

Quaeritur, et frustra panduntur limina: nusquam
Cernitur: hic illic pallor et umbra sedet.

Ergo ad sollicitae mentis solatia uersus,
Tristitiam uerbis fallere constitui.

Quam bene conueniunt, dixi, mors et sopor: illa
Non minus et cupidus saepe uocata fugit.

Hanc puer et iuuenis pertaesi uiuere clamant,
Firmior hanc aetas, decrepituque senex.

Non secus, aestiuo Cerealia muna rure
Qui fecat, a curua falce uacare cupit.

Qui ueluti tardos queritur procedere soles,
Lentius et causat currere noctis iter:

Sic ubi per varios exacta est uita labores,
Longa dies uitae, mortis acerba mora est.
Quae cum optata uenit, platanum non gratior umbra,
Sirius ardenti cum premit arua face:
Dulcior aut gelidi fontis sit potus in umbra,
Lectus et in molli gramine propter aquas.
Saepe illam memini, multo sermone uocantes,
Inprimis canos appetuisse fenes.
Alma quies, quid enim tu gaudia nostra moraris?
Solve animam fesso corpore, membra leua.
Flecte rotas, quæ illa leuis uectetur ad altum poli:
Tecta poli, et campos transeat Elyfios.
Testis erit, modo quem deslenimus. Ah quibus illi
Ultima languenti uocibus acta dies:
Nec melior medicina fuit senioque grauato,
Et morbo, senium cui graue fomes erat.
Morbo, quem celesber nequeat superare Machaon,
Quique dei docta nomen ab arte tulit:
Sola sopotifera possit mors pellere uirga,
O medicum, quo non certius alter eat!
Iamne etiam deslere potes? Quin protinus omnes
Mitte mali tristi pectore reliquias.
En tibi iam dulces labentia lumina somnos
Persuadent. An res gratior ulla foret?
Tunc putas illum fallacia munera somni
Ferre, neque aeterno corda leuare bono?
His ubi tristitiam dictis animumque pacauit,
Tunc redit incerto somnus et umbra gradu:
Somniaque inducit fusca circumdata ueste:
Heu semper nostro somnia uisa malo!
Quæis noua nunc etiam nobis data causa dolendi,
Nec licuit curas deposuisse toro.
Adstitit ante pedes mulier uelamine pullo,
Afflictae mentis plurima signa ferens.
In speciem Cybeles turres in uertice gessit.
Multa illi comitum moestaque turba fuit.
Postquam cuncta graui fletu planctique repleuit,
Ore indignanti talia dicta refert.
Si te forte pii coetus reuerentia tangit,
Nec grauat immemoris lumina lapsa sopori:
Aspice, desertor melioris perfide partis,
Sum pietas orbis religioque boni.

Nobis nulla quies, nec cum sol spectat ab alto,
Nec cum seiunctis nocte quiescit equis.
Quin tu etiam uigili luctu mea castra secutus,
Communis causae fata gemenda gemis?
Flebas: at citius iusto suspiria ponis.
Verbaque dum prodis, proderis arte tua.
Parua tibi cani capicis iactura uidetur,
Vixque decem lachrymis hic opus esse putas.
Haec tibi fulcra reor nostri firmissima coeli:
Quois modo subtractis procinus ille ruet.
Nusquam erimus, nostri proceres si morte fatiscunt,
Nec poterit iuuenum turba cedere patres.
Vestris non impune meus dimittitur oris
Antistes: laesi numinis illa nota est.
At tibi nunc cohibent a fletu lumina somni,
Nec tremis irati signa tremenda Dei.
Quod si nec nostra, propria nec sorte moueris,
Tu saltem attrata commoueare domo.
Illa patrem, quo non meliorem uiderat ortus
Occasusque, suo perdidit e gremio.
Quo non usque pater fortuna laetior ullus
Mittentis clara germina prole domus.
Ac ueluti excelsa numerosam a stipite, ramos
Multa fronde, uides surgere progeniem:
Quae simul, atque illum uenti uis horrida strauit,
Ingenti damnum mota tremore trahit:
Sic postquam eximia genitorem callida gentis
Mors secuit, cunctos una ruina quatit.
Plura locuturae similis, dum brachia tendo,
Tristia uerba parans, umbra repente fugit:
Meque inter gemitus nocturnaue uisa relinquit,
Ah sero radios luce ferente nouos.
Ergo Elegi, afflictae, conduntur, carmina mentis.
Hinc mea Musa pari nesciat ire pede.
Nunc etiam angusto uix quidquam in pectore restat,
In numeros redigi quod queat, inque modos.
At tu moesta domus tandem deslere parentem
Desine, pro nullo nacta parente duos.
Desine religio. Vel sic tua causa triumphat,
Cuius apud superos ille patronus erit.
Salue sancte senex, magnum super aethera notus,
Qua uictrix statuit turba trophaea Deo.

Ung.

VI 1

= [Occasionalia Vol. 2.
= Fumeralia K.-R.]

X.285598A

W 17
W 18

ELEGIA

IN
FVNERE

VIRI SVMMÆ REVERENDI MAGNIFICI
EXCELLENTISSIMI AMPLISSIMI

DOM. CASPARIS
LOESCHERI

SVPERINTENDENTIS PER CIRCVLVM
ELECTORALEM SAXONIAE GENERALIS PRO
FESSORIS P SCRIPTVRARVM S IN ACADEMIA VITEM
BERGENSI ET SENATVS ECCLESIASTICI QVI IBIDEM
VIGET ASSESSORIS GRAVISSIMI CELEBRA
TISSIMIQVE

AD

AMPLISSIMAM MAGNI PARENTIS FAMILIAM
NVNG LVCTV ET DESIDARIO ILLIVS
PENE OPPRESSAM

SCRIPTA

A

CHRISTOPH. FRIDERICO AYRMANNO

FACVLTV PHILOS. ASSESS

A. R. G. cl. 1. 0. CC XVIII

VITEMBERGAE, LITERIS CHRISTIANI SCHROEDERI, ACAD. TYP

